

menligning med disse guldgallonerede Kavalerer. Det er mig bekiendt, at det er en Trang og tildeels en nødvendig Følge af de menneskelige Tings Ufuldkommenhed, at adskillige Konsuler i fremmede Lande vilde sætte megen Pris paa, om Udenrigsministeriet vilde være ligesaa slikt, som andre Instituter her i Landet, til at sørge lidt for den udyortes Dekoration, for at de ikke skulde falde altfor meget igjennem selv overfor Republikernes guldgallonerede Kavalerer. Jeg henstiller blot denne Bemærkning til det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgkreds (Berg), da det er fuldstændig i Overensstemmelse med hans øvrige Virksomhed, og jeg stoler paa, at ogsaa denne Side af Sagen vil blive tagen under hans noieste Overveelse. Det var maasse ikke saa helt galt at have to fortløbende, midlertidige Rangforordninger; en, som gjaldt her hjemme, og en anden, som gjaldt, naar man traadte udenfor det danske Riges Grændser; det var ligesom man traal Uniformen paa, naar man kom udenfor Rigets Grændser, det var en Maade, hvorved man, om man tør bruge det Udtryk „international“ i denne Forbindelse, søgte at stille sig paa et internationalt Standpunkt i Henseende til Menneskenes Tilbøielighed, til at have disse Udmærkelsestegn. Og saa burde vi paa den anden Side se til at oparbejde Samfundet her hjemme saaledes, at vi ikke her behøvede disse Udmærkelsestegn, men derimod havde en, saadan demokratisk Egheds-tænkemaade, at vi vare komne langt ud over disse Udmærkelsestegn. Saaledes kunde det omtrent gaa hermed, som med den Orden, som man sagde, at en af de foregaaende Konger af Banvare havde givet en Mand, idet han sagde til ham: Ja, Du har nu faaet denne Orden, men Du maa ikke bære den. Man kunde i Eghed hermed faae nogle Ordener, som man ikke maatte bære her hjemme i Landet, men derimod nok, hvis man skulde faae et eller andet Hverv i Udlandet. Hvis det ærede Medlem vil tænke over, hvorledes vor Stilling virkelig er, saa længe vi udgjøre et Led af Samfundet, saa tror jeg, at han vil finde, at det dog nok bliver nødvendigt at tage noget Hensyn dertil. Men dette er nu, om jeg saa maa kalde det, den aldeles udyortes

Side af Sagen; der er en anden Side af den, som vel fortjener at gjøres til Gjenstand for Overveelse, og den vil jeg dog ogsaa offre et Par Ord paa, nemlig den, at, forend et Forslag af denne Art kan tænkes med Frugt at gaa igjennem, skulde man efter min Overbevisning være kommen dertil, at vort Samfund, saaledes som Grundloven tænker sig det, havde bragt det dertil, at Mænd her i Danmark og stedse flere vilde kunne indtage, hvad man kalder ansete og fremragende Stillinger i Samfundet saaledes, at den store Mængde forstod, at den Stilling i Samfundet, som de havde kjenpet sig op til, betød Noget, uagtet de ikke havde disse ydre Udmærkelsestegn. Hvor mange Mennesker er der her i Landet, som kunne frigjøre sig for den Mistydning, at naar to Mænd, hvoraf den Eine har en Orden og den Anden ikke, staa paa et aldeles lige Trin, at den, der har Ordenen, den, der har Uniformen, har ligesom noget Magnetisk ved sig. (Th. Nielsen: Det er dette, der er galt!) Det ærede Medlem for Belle Amts 3die Valgkreds siger, at det er dette, der er galt, og deri er jeg fuldstændig enig med ham. Jeg siger: det er dette, der er galt, men det er dette, der først skal gjøres ret, forend en Lov som denne med Frugt kan gives, thi man giver ikke Love for at opdrage Folk, ligesom man opdrager Børn; (Stemmer: Jo, det gjør man!) Jeg opfatter ikke et frit Folks Lovgivningsvirksomhed saaledes, at den gaar ud paa, at opdrage. (Stemmer: Jo, det gjør den!) Ja, de Herrer kunne have deres Mening om denne Sag, jeg har nu min. Jeg vilde finde det forunderligt, ja, jeg vilde kalde det forunderligt barnligt, om en Mand gif med dette — man kan gjerne kalde det Titelsyge — i Bryftet og troede, at denne Brystsyge ikke rigtig kunde kureres, og han saa vilde sige: Jeg er bange for, at jeg aldrig bliver kureret for den, men naar vi fik det rent skrabet hørt af de Andre, saa kunde jeg maasse paa denne Maade faae min Brystsyge kureret. Dette er, forekommer det mig, en meget uheldig Maade at tage denne Sag paa. Brystsygen bliver alligevel, men det, som man skal arbejde hen til — og der vil jeg rigtignok gjøre Regning paa det ærede Medlem for Belle Amts 3die Valg-